

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd fatuum sit de bonis corporis sui superbire, videlicet sanitate, fortitudine, velocitate & pulchritudine, &c. Capvt XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

quoque prædictorum bonorum, & valde fatuum sit inde super-
 bire. ¶ Et possunt quinque rationes assignari, quare fatuus sit &
 impius, qui de bonis suis superbit. ¶ Primo, quia ipse quodam-
 modo inferior est etiã irrationabilibus creaturis in hoc, & illæ
 tantum sint in miseria pœnæ, ipse vero homo in miseria pœnæ
 & culpæ. ¶ Præterea, creaturæ irrationabiles vnicã debent mor-
 tē, post quã nihil omnino mali sentiūt, homo verò impius debi-
 tor est duplicis mortis, quia post trãsitoriã habebit eternã: vnde
 nõ parũ fatuus est peccator, qui de bonis suis superbit, superiore
 se aliis hominib⁹ reputãdo, qui quodãmodo brutis inferior est.
 ¶ Secũdo verò fatuus est qui de bonis illis superbit, in quib⁹ eũ
 ipsa bruta excedunt: sicut est fortitudo corporis, & agilitas. Ipsi
 etiã Iudæi & Saraceni & alij pessimi homines plus habēt de illis
 bonis, quàm ipse habeat. Et etiã ipsi dæmones de sciētia, quę vi-
 detur esse vnũ, de maximis bonis quæ habent impij, plus viden-
 tur habere, quàm ipsi impij habeant. vnde valde fatuus est qui
 de bonis illis superbit, in quibus à dæmonib⁹ superatur. ¶ Tertio
 fatuus est impius, qui de bonis suis superbit, cùm bona illa sint
 ei ad verecundiã verius, quàm ad gloriã. vnde Aug. loquens ad
 impiũ, inquit: Nõne vides te debere erubescere de bonis tuis,
 si domus tua plena est bonis, & te habeat malũ. ¶ Quarto fatu⁹
 est impius, qui de bonis suis superbit, quia bona ipsius ei bona
 non sunt. Sen. Nihil est homini bonũ sine se bono. Est ne bonũ
 homini, quod est ei materia infirmitatis & impedimentũ salu-
 tis? Sapiēs: Omnia quæ extra nos sunt bona, quæcũq; fortè ho-
 minibus cõtingũt, nõ ideo laudãtur, quia habuit quis ea, sed quia
 his honestè sit vsus. ¶ Ideò dicit Seneca, & stulto nulla re est o-
 pus, nulla enim re scit vti. ¶ Quinto fatuus est impius qui de bo-
 nis suis superbit: quia tantũ habet dispensationem in eis, & peri-
 culum ei inde imminet duplex. Periculũ enim est ei, si sortem
 amiserit: periculũ etiã est ei, si lucrum non reportauerit. Et de
 vtroque districta ratio exigetur ab eo. Vnde qui de multitudine
 istorũ bonorũ superbit, ipse supbit de magnitudine oneris sui.

*Quòd fatuum sit de bonis corporis sui superbire, videlicet sani-
 tate fortitudine, velocitate & pulchritudine, &c.*

CAPVT XXVII.

Specialiter verò fatuũ est superbire de sanitate corporis. ¶ Pri-
 mo quia ista sanitas momētanea est. Hodie enim qui sanus
 est, cras infirmus vel mortuus est. Iac. 4. Quæ est vita vestra? Va-
 por est ad modicũ parēs, &c. ¶ Secũdo, quia corp⁹ hostis familia-
 ris est, & ideo multũ nociu⁹. Nulla enim pestis efficacior est ad
 nocen-

nocendum, qua familiaris inimicus, ait Sapiēs: Non debet ergo aliquis superbire ppter sanitatē corporis, sed potius timere. In maiori enim periculo est homo, cū hōnis eius sanus sit. ¶ Tercio fatuus est qui de hac sanitate superbit, quū ipsa sanitas frequētius occasio sit infirmitatis animæ, sicut et ratio scripta est Eccles. 31. Infirmitas grauis sobriam reddit animam. Non est quare aliquis superbiat de sanitate pedis, si in capite infirmitatem habeat ad mortē: sic non est superbiendum de sanitate corporis, ex quo in anima infirmitas est ad mortem. Homo sanus corpore, infirmus mēte, similis est pomo exterius sano, intus putrido. ¶ De fortitudine etiam corporis fatuum est superbiendum scriptum sit Sapientia 6. quod fortioribus fortior intus cruciari, & cum cōtinua lucta sit inter spiritum & corpus. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem. Vnde quanto corpus fortius, tanto magis spiritui timendum est. Et ad literam hoc videmus frequenter, quod fortes corpore, infirmiores sunt mente. Minus enim resistere possunt iræ & luxuriæ & cæteris vitis. Fatuum etiam est superbi de corporis velocitate, cum corpus sit velut equus quidam, in quo hostes infernales vt frequenter ducunt spiritum ad mortem ipsius, & vt frequētius quanto iste equus velocior est, tanto facilius spiritus ab hostibus suis capitur. Præterea in velocitate ista etiam a canibus superamur. Vnde fatuum est qd homo hoc superbiat, in quo canibus inferiorē se videt. ¶ De pulchritudine etiam corporis est fatuum superbiere, quā corpus sit velut quoddam sepulchrum. August. Corpus peccatoris anima mortua est sepulchrum. Vnde cum peccator de pulchritudine corporis superbiat, simile est ac si mortuus de pietate sepulchri superbiat: simile est etiam ac si aliquis superbiat de pulchritudine sterquilini niue cooperto.

Quod fatuum sit de nobilitate generis superbiere. C A P. XXVII.

DE nobilitate etiā carnis fatuum est superbiere, quum illa nobilitas valde contēptibilis sit. Multæ autem causæ possunt assignari quare ista nobilitas sit contēnenda. ¶ Primo contēnenda est, quia vt frequētē nobilitas carnis meliōre nobilitate fert, scilicet mentis nobilitatem. Sapiēs: Non est quo sibi aliqde nobilitate corporis vel generis blādiarur, si ex meliori patre sit famulus. ¶ Secūdo contēnenda est, quia omnes sumus ex eadem parte & ex eadē matre: non legitur dominū fecisse vnum Adam argenteum, vnde essent nobiles, & vnum luteum ex quo essent ignobiles: sed vnicum, & illum de luto plasmavit, ex quo